καίως; οὐχ ὅπερ *l*) ἐκεῖνον; ΠΩΛ. Πάνυ γε. ΧΑΙ. Ἰατρὸν ἄρα φάσκοντες αὐτὸν εἶναι, καλῶς ἂν ἐλέγομεν. ΠΩΛ. Ναί. ΧΑΙ. Εἰ δέ γε ἧσπερ Ἀριστοφῶν ὁ Ἀγλαοφῶντος, ἢ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἔμπειρος ἦν τέχνης, τίνα ἂν αὐτὸν ὀρθῶς ἐκαλοῦμεν; ΠΩΛ. Δῆλον ὅτι *m*) ζωγράφον, ΧΑΙ. Νῦν δ᾽ ἐπειδὴ τινὸς τέχνης ἐπιστήμων ἐστὶ, τίνα ἂν *n*) καλοῦντες αὐτὸν, ὀρθῶς καλοῖμεν; ΠΩΛ. Ὦ Χαιρεφῶν, πολλαὶ τέχναι *o*) ἐν ἀνθρώποις εἰσὶν ἐκ τῶν ἐμπειριῶν ἐμπείρως εὑρημέναι. ἐμπειρία μὲν γὰρ ποιεῖ τὸν αἰῶνα ἡμῶν πορεύεσθαι κατὰ τέχνην· ἀπειρία δὲ κατὰ τύχην. ἑκάστων δὲ τούτων μεταλαμβάνουσιν ἄλλοι ἄλλων ἄλλως· τῶν δὲ ἀρίστων οἱ ἄριστοι· ὧν καὶ *p*) Γορ-

cum arte medendi commutare, et in ea ita profecit, vt non solum sibi, sed et aliis, eadem, qua ipse, phthisi laborantibus, vsque ad senectutem vitam protraheret. add. Aristot. Rhetorr. I, 5, 10.

l) Fortasse legi debet ὅνπερ, vt respondeat Accusatiuo τίνα, praesertim cum hoc quidem in dialogo Plato semper iungat verbis καλεῖν et ὀνομάζειν Accusatiuum Pronominum masculini generis; id quod Index his in verbis docebit. Alias tamen et addit Pronomen neutrius generis, vt Theag. p. 6. Vol. II. τί αὐτὸν προσαγορεύομεν s. vt rectius cum Stephano legendum videtur, προσαγορεύωμεν?

m) Sic erat scriptum in vtroque Codice, Ficinus etiam consentire videtur, qui habet *Certe pictorem*. In editis libris est Δηλονότι. Locos reliquos, vbi haec duo confunduntur, attuli in Indice.

n) Cod. Aug. et Meerm. τίν᾽ ἂν cum apostropho.

o) Legitur hic locus inde a verbis πολλαὶ [Ald. πολλὰ] τέχναι vsque ad verba τῶν δὲ ἀρίστων οἱ ἄριστοι apud Stobaeum Eclogg. Ethth. p. 89. Gesn. Sed in editione Trincauelliana desideratur.

p) Bas. I. ὧν γάρ.